

gode grunde til begge dele, men det er to klare principper, som vi skal overveje nøje, inden vi bryder med dem.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Medmindre jeg vil høre noget andet end det, der bliver sagt, har jeg altså svært ved at skjule min begejstring, for jeg kan jo ikke tolke hr. Peter Christensen anderledes, end at i forbindelse med de principielle ting er der en balance, som man skal være varsom med at fastholde. Det er jeg fuldstændig enig i.

I den konkrete sag har Venstres folketingsgruppe for ikke 10 år siden, men for 2, 3, 4 år siden, haft denne problemstilling helt inde på kroppen og har vurderet, hvordan balancen skal være for de dokumenters vedkommende, og Venstres folketingsgruppe har vurderet, at den skal falde ud til fordel for åbenhed – til fordel for, at man ikke kan argumentere for at holde de dokumenter skjult. Fru Mariann Fischer Boel, der i dag er fødevarerminister, var den daværende formand for Skatteudvalget og talsmand for Venstre, ligesom hr. Jensby var skatteordfører. De var dybt indblandet i denne sag og præcis med det udgangspunkt, som vi nu i Dansk Folkeparti lægger for dagen og beder Folketinget om at træffe beslutning om her i dag.

Når hr. Peter Christensen anerkender indholdet, anerkender, at det er den balance, man skal tage udgangspunkt i, og når Venstre én gang har truffet beslutning, hvad er det så, der i givet fald skulle betyde, at Venstre skulle træffe en anden beslutning nu? Jeg mener, at sagen er oplagt, og det er derfor, jeg har svært ved at skjule min begejstring.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt bede hr. Peter Christensen forholde sig til, at når der eksisterer undtagelsesbestemmelser i lovgivningen om åbenhed i forvaltningen, som der jo ganske rigtigt gør, er det ikke nogen tvangsbestemmelse. Det er ikke sådan, at myndighederne i så tilfælde er forpligtede til at hemmeligholde dokumenterne, men det er en mulighed, som man kan vælge at benytte sig af. Vil hr. Peter Christensen ikke bekræfte, at medmindre man bekender sig til albanske tilstande i spørgsmålet om åbenhed, er det sådan, at hvis der er nogle dokumenter, der ikke har nogen retssikkerhedsmæssig betydning, som hr. Peter Christensen sagde, jamen så er der sådan set

ikke noget, der taler for, at man skal lade være med at offentliggøre dem?

Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at få at vide ganske klart, om det er mig, som ikke kan læse indenad, eller om hr. Peter Christensen ikke kan bekræfte, at det, der helt tydeligt fremgår af både hr. Jensbys og fru Mariann Fischer Boels udtalelser, er, at man ønskede de dokumenter udleveret til offentligheden. Kan hr. Peter Christensen ikke bekræfte, at det er dét, der har været disse fremtrædende Venstre-medlemmers synspunkter?

Første næstformand (Svend Aukén):

Så er det hr. Peter Christensen for at svare.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg skal bekræfte mange ting, også ud fra tre siders citater fra før sidste valg af gode forgænger, som stadig er medlemmer af Folketinget.

Kl. 17.55

Jeg skal koge det ned til, at det handler om, hvorvidt man bare skal udlevere det dokument eller ej. Det kan jeg naturligvis ikke svare på, for det er ikke det, der bliver sagt, og det er ikke det, der er konklusionen på det, der står. Det, som landets statsminister siger, er bl.a., at Venstre er meget optaget af de retssikkerhedsmæssige spørgsmål. Det er jeg da absolut enig med statsministeren i, og jeg kan også sige, at i Venstre er vi fortsat meget optaget af de retssikkerhedsmæssige ting.

Sagt på en anden måde: Vi politikere har jo altid en tendens til at høre det, vi vil høre, og det er også lidt af det, hr. Thulesen Dahl er ude i lige nu, for konklusionen på det, jeg sagde, kan jeg ikke nikke bekræftende til. Det, jeg siger, er, at der er stadig nogle spørgsmål, vi gerne vil have belyst, fordi vi mener, at man skal overveje det nøje, inden man bryder med de to hensyn, man skal tage.

Derfor kan jeg heller ikke bekræfte hverken det ene eller det andet på nuværende tidspunkt, for der er jo nogle gode grunde til, at man kan have den form for intern kommunikation. En af grundene er, at hvis der var noget, der automatisk blev tillagt retslig betydning, kunne jeg forestille mig en situation, hvor det, Kammeradvokaten svarede, var forkert. Vi ville pludselig stå i en lidt underlig situation, hvis det pr. automatik var tilfældet, men det er det jo heller ikke.

Jeg synes, det er et utrolig kompliceret spørgsmål, vi har med at gøre, og derfor gør jeg